ECLI:LV:RIRT:2019:0227.1A33039618.3.S
Lieta Nr.1A33039618
Lietas arhīva Nr.1A-0181-19/20

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2019.gada 27.februārī

Rīgas rajona tiesas tiesnese A.Ilstere rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmumu Nr.1-13/402, un

k o n s t a t ē j a

2018.gada 11.septembrī Rīgas rajona tiesā no Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas (turpmāk - Iestāde) saņemta /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmumu Nr.1-13/402 (turpmāk - Iestādes lēmums) atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2018.gada 16.februārī Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas inspektors Roberts Bračs sūdzības iesniedzējam noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.720226 par to, ka Jūrmalā, Priedaines satiksmes mezglā, 2017.gada 20.augustā pl.16.17 transportlīdzekļa AUDI valsts Reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/ vadītājs iebrauca īpašā režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi. Ir pārkāptas Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpašā režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkta prasības, ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru paredzēta atbildība šo noteikumu 49.punktā. Sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā (lietas 31.lapa).

Administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējs 2018.gada 9.aprīlī pārsūdzējis iestādē (lietas 33.lapa).

2018.gada 9.augustā Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka p.i. K.Platnieks pieņēmis lēmumu Nr.1-13/402 administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru administratīvā pārkāpuma protokolā ZZ Nr.720226 pieņemtais lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka Pašvaldības policija 2018.gada 31.janvārī saņēma foto fiksācijas izdrukas no transportlīdzekļu iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas Qliksense aplikācijas „Notikumu kontrole" par to, ka ar transportlīdzekli AUDI A6 AVANT ar valsts Reģ.Nr.GA 5419 (turpmāk - Transportlīdzeklis) 2017.gada 20.augustā plkst.16.17 iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā (turpmāk - Jūrmala), neiegādājoties caurlaidi.

Izdrukā no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas kā transportlīdzekļa īpašnieks norādīts iesniedzējs, tātad 2018.gada 2.februārī paskaidrojumu sniegšanai uz Pašvaldības policiju 2018.gada 22.februārī plkst.10.30 izsaukts transportlīdzekļa īpašnieks, jo transportlīdzeklis neatbilst nevienam no Noteikumu 20. un 21.punkta kritērijiem.

Iesniedzējs ieradās 2018.gada 16.februārī plkst.11.26 Pašvaldības policijā un Iesniedzējam izskaidrota izdarīto administratīvo pārkāpumu un administratīvā pārkāpuma lietvedības būtība, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.panta otrajā daļā noteiktās tiesības. Iesniedzējs iepazinās ar savām tiesībām administratīvā pārkāpuma lietā un piekrita, ka administratīvo pārkāpumu protokoli tiks sastādīti bez viņa klātbūtnes, ko apliecināja ar personisko parakstu.

Pašvaldības policija 2018.gada 16.februārī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.1-28.1/1878 bez Iesniedzēja klātbūtnes un sastādīja administratīvo pārkāpumu protokolu ZZ Nr. 720226 par to, ka, iebraucot īpaša režīma zonā Jūrmalā bez caurlaides, ir pārkāpti Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr. 1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk - Noteikumi) 5.punkta prasības.

2018.gada 9.aprīlī Iesniedzējs iesniedza Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijā iesniegumu, kurā norāda: „Es iesniedzu sūdzību Nr.1-13/197, 20.02.2018.datumā. Vēlāk es saņēmu lēmumu Nr. 1-13/197 20.03.2018.datumā, kurā bija minētas nepilnības manas sūdzības sakarā. Tāpēc tagad tā precizēšu. Lēmumu, par kuru es iesniedzu sūdzību, bija 18 gabali protokoli sākot ar ZZ Nr.420218 un beidzot ar ZZ Nr.720235. Tā kā šī situācija radās no manas puses nezināšanas rezultātā, tāpēc, ka Jūrmalas CSDD man netika norādīts, lai es vērstos konkrēti Jūrmalas domē un risinu šo jautājumu, es sevi neuzskatu par vainīgu pilnā apjomā. Jo objektīvi pirmie pārkāpumi tika atstāti bez brīdinājuma, kad es vēl varēju situāciju labot. Tāpēc es uzņēmos vainu par pirmajām trim epizodēm iepriekš norādītajos protokolos, Un lūdzu atcelt pārējos sodus."

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, institūcijas (amatpersonas) nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, kā arī noskaidro citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, likumā noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz faktiem (pierādījumiem). Šos faktus atbilstoši LAPK 243.[1]panta noteikumiem konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem un elektroniskajiem pierādījumiem). Iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem un vadoties pēc LAPK 244.panta, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro - vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu, augstākai iestādei, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, jāpārbauda pieņemtā lēmuma likumība un pamatotība.

Laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā pēc caurlaides saņemšanas, izņemot Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus. Savukārt šo noteikumu 49.punktā noteikts, ka par noteikumu 5.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam vai vadītājam piecdesmit *euro*.

Lietā Pašvaldības policija konstatēja Noteikumu 5.punkta pārkāpumu, līdz ar ko Pašvaldības policijai radās pamats noteikumu 49.punktā noteikto seku piemērošanai.

Ņemot vērā Noteikumu 49.punktā ietverto iestādes rīcības brīvību attiecībā uz soda adresātu, Pašvaldības policija bija tiesīga piemērot sodu transportlīdzekļa īpašniekam.

Iebraucot Jūrmalā caur Priedaines satiksmes mezglu, ir uzstādītas video tehniskās kontroles ierīces, kas fiksē transportlīdzekļu iebraukšanu Jūrmalā. Sistēma apstrādā un uzkrāj fiksēto transportlīdzekļu datus un atlasa tos transportlīdzekļus, kuri iebraukuši Jūrmalā, nesaņemot caurlaidi, un kas turpmāk nepieciešami transportlīdzekļu iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalā ievērošanas kontrolei un Saistošo noteikumu pārkāpšanas gadījumā administratīvo sodu.

GPS dati nosaka precīzu fotokameru izvietojumu (atrašanās vietu). Saņemot no Sistēmas foto fiksācijas, kas norāda uz Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" pārkāpšanu, Pašvaldības policija veic to izdruku. Foto fiksācija skaidri attēlots transportlīdzeklis un tā valsts reģistrācijas numurs, kā arī tās satur ziņas par iebraukšanas Jūrmalā datumu un laiku, un to, kāda fotokamera fiksējusi transportlīdzekli, atspoguļojot to ar GPS koordinātēm.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem kopumā pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pašvaldības policija norāda, ka Iesniedzējs savu vainu ir atzinis daļēji, norādot to savā sūdzībā Pašvaldības policijai: „Tāpēc es uzņēmos vainu par pirmajām trim epizodēm iepriekš norādītajos protokolos."

No minētā secināms, ka to, cik ticams pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Pašvaldības policija nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu Iesniedzējam. Fakts, ka Iesniedzējs, kas ir saukts pie administratīvās atbildības, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai tiktu atcelts administratīvā pārkāpuma protokols un administratīvo pārkāpumu lieta tiktu izbeigta.

Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju - ieaudzināt apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 1.pants).

Par normatīvajos aktos noteikto prasību un pienākumu nepildīšanu piemēro administratīvo sodu. Ja normatīvie akti paredz konkrētu kārtību, tad visiem šāda noteiktā kārtība ir obligāta un neviens nevar atsaukties, ka par to nav zinājis, nejauši aizmirsis vai pastāvēja citi apstākļi, lai neievērotu tiesību normās noteiktās prasības.

Pašvaldības policija, atbildot uz Iesniedzēja argumentu „Tā kā šī situācija radās no manas puses nezināšanas rezultātā tāpēc, ka Jūrmalas CSDD man netika norādīts, lai es vērstos konkrēti Jūrmalas domē un risinu šo jautājumu, es sevi neuzskatu par vainīgu pilnā apjomā", norāda, ka VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" kompetencē neietilpst veikt skaidrojumu personām par Jūrmalas pilsētas saistošo noteikumu prasībām un to izpildi, līdz ar ko šo Iesniedzēja argumentu Pašvaldības policija uzskata par nepamatotu.

LAPK 32.pants, nosakot sodu Iesniedzējam, tika ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs un tika pieņemts lēmums atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpumā, iebraucot īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi. Pārkāptas Noteikumu „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkta prasības: „Laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā pēc caurlaides saņemšanas, izņemot šo noteikumu 20.punktū noteiktos gadījumus", ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums.

Noteikumu 20.punkts nosaka, ka nodevu nemaksā un bez caurlaides īpaša režīma zonā Jūrmalā var iebraukt transportlīdzekļi, kas pielāgoti vadītājam invalīdam, operatīvie transportlīdzekļi, avārijas un specializēto dienestu transportlīdzekļi, ārvalstu diplomātiskā korpusa transportlīdzekļi, Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Nacionālo bruņoto spēku Nodrošinājuma pavēlniecības, Saeimas, Ministru kabineta, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja un prokuratūras īpašumā vai turējumā esošie transportlīdzekļi, Jūrmalas pilsētas pašvaldības iestāžu īpašumā vai turējumā esošie transportlīdzekļi.

Izvērtējot minēto informāciju, Pašvaldības policija secina, ka Iesniedzēja īpašumā esošais transportlīdzeklis neatbilst nevienam no Noteikumu 20.punkta kritērijiem, tātad administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pamatoti.

Noteikumu 21.1.apakšpunkts noteic, ka nodevu nemaksā, ja pirms iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalā saņemta caurlaide par fiziskajai personai īpašumā, valdījumā vai turējumā esošo transportlīdzekli, kas reģistrēts uz šīs personas vārda Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai citas valsts transportlīdzekļu reģistrā, ja persona ir deklarējusi dzīvesvietu Jūrmalas pilsētā, personai piederošais nekustamais īpašums atrodas Jūrmalas pilsētā, nekustamais īpašums Jūrmalas pilsētā ir nodots personai lietošanā, lai to izmantotu dzīvošanai, pamatojoties uz dzīvojamo telpas īres vai patapinājuma līgumu.

Iebraucot Jūrmalā, ir izvietotas informatīvas ceļa zīmes par iebraukšanas maksu. Satiksmes dalībnieku pienākumus ir ievērot ceļa zīmju un ceļa apzīmējuma prasības. Ceļa zīme ir uzskatāma par administratīvo aktu, kas satur obligātu ceļa satiksmes regulējumu, tādejādi autovadītājam, kas piedalās ceļu satiksmē, ceļa zīmes jāievēro obligāti saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem un Ceļu satiksmes likuma prasībām. Ceļa zīmes satur vispārēju regulējumu, jo no jebkura satiksmes dalībnieka, kurš tai tuvojas, tā prasa noteiktu uzvedību. Ceļa zīmes uzskatāmas par tādu īpaša veidu administratīvo aktu, kas radīts ar mērķi nodrošināt satiksmes drošību un Noteikumu ievērošanu. Ceļa zīme kā administratīvais akts ir uzskatāma par paziņotu katram konkrētam satiksmes dalībniekam, kad satiksmes dalībnieks ir tai pietuvojies pietiekami tuvu, lai varētu to ieraudzīt. Izvietotā informācija uz ceļa zīmēm, kas fiksēta, iebraucot Jūrmalā, ir jāievēro visiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Ja ir izvietotas ceļa zīmes, kas nosaka īpašus Noteikumus, iebraucot Jūrmalā, tad transportlīdzekļu vadītājiem ir jāpakļaujas to prasībām.

Par Noteikumu pārkāpumu ir paredzēts viens konstants soda veids - naudas sods piecdesmit *euro*.

Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Noteikumu pārkāpšanu. Pretējā gadījumā, ja iestādei būtu iespējams Noteikumu pārkāpuma gadījumā izvēlēties soda apmēru, tad iestādei nebūtu iespējams izvairīties no vienlīdzības principa pārkāpšanas. Savukārt, pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt personas, kas ir pārkāpušas Noteikumus, normatīvā akta izdevējs ir noteicis vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Likuma ievērošanas (normatīvo aktu) ievērošanas princips ietver prasības ievērot normatīvajos aktos noteikto kārtību.

Lai normatīvajos aktos noteiktajam regulējumam pakļauta darbība (iebraukšana pilsētas administratīvās teritorijas īpašā zonā, kuras regulējumu

noteic pašvaldības izdoti saistošie noteikumi) atbilstu likuma (normatīvo aktu) ievērošanas principam un būtu tiesiska. Ir jāievēro šo noteikumu prasības un to priekšraksti, kas konkrētajā gadījumā attiecas uz caurlaides saņemšanu.

Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr. 480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldības nodevas" 11.punkts noteic, ka nodevas par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonās, kuras ir noteiktas attiecīgās pašvaldības teritorijas plānojumā, ceļu satiksmes drošības uzlabošanai, sabiedrības veselības, sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšanai, kā arī dabas, īpaši aizsargājamo kultūrvēsturisko teritoriju un kultūras pieminekļu aizsardzībai, pašvaldība ir tiesīga uzlikt personām, kuras transportlīdzeklī iebrauc attiecīgajā īpaša režīma zonā.

Atbilstoši LAPK 7.panta pirmajai un otrajai daļai nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības) darbība vai bezdarbība.

Lietā nav konstatēti īpaši (izņēmuma) apstākļi, kas būtu lieguši Iesniedzējam izpildīt normatīvo aktu prasības. Nav konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantā noteiktais pamats Iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

Uzliktais sods atbilst soda mērķim, pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu pieļauti.

Ņemot vērā norādīto, Iestāde atzīst, ka Iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar foto fiksācijas izdrukām, Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās Sistēmas izdruku, Iesniedzēja rakstiskajiem paskaidrojumiem, administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.720226 pilnīgi. Iesniedzējs pamatoti un likumīgi saukts pie administratīvās atbildības.

Lēmums pamatots uz LAPK 243., 243.[1], 244.pantu, 286.panta otro daļu un 287.panta pirmās daļas 1.punktu.

2018.gada 11.septembrī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmumu Nr.1-13/402. Sūdzībā norādīts, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijā 2018.gada 16.februārī transportlīdzeklim AUDI A6 AVANT, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tika sastādīti protokoli ZZ Nr.720218, 720219, 720220, 720221, 720222, 720223, 720224, 720225, 720226, 720227, 720228, 720229, 720230, 720231, 720232, 720233, 720234, 720235 (turpmāk tekstā - Protokoli), par Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 „Transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk tekstā - Saistošie noteikumi) 5.punkta prasību neievērošanu.

Ar katru Protokolu Pieteicējam ir piemērots sods 50 *euro* apmērā, kopā 900 *euro*. Protokolos norādīts, ka transportlīdzekļa AUDI A6 AVANT, valsts Reģ.Nr. GA 5419, vadītājs iebraucis īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

Par norādītiem Protokoliem iesniegta sūdzība Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijai. Ar Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmumiem Nr.1-13/2402 (turpmāk tekstā - Lēmumi) iesniegtā sūdzība par Protokoliem noraidīta. Norādītie Lēmumi tiek pārsūdzēti pilnā apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta pirmo daļu, saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, LAPK 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības.

Neskatoties uz to, ka Protokolos norādītie pārkāpumi ir fiksēti 2017.gada augustā un septembrī, protokoli ir sastādīti pēc pusgada no pārkāpuma fiksēšanas brīža. Faktiski iestāde ir nogaidījusi norādīto periodu, pēc kā sodījusi Pieteicēju ar ievērojamu naudas sodu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Tādējādi, konstatējot personas izdarītus vairākus pārkāpumus vienā dienā, Iestādes pienākums būtu uzlikt vienu sodu par visiem pārkāpumiem, tas ir, 50 *euro* apmērā.

Vērtējot administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas laiku, nepieciešams vadīties no administratīvā pārkāpuma kodeksa principa „*in dubio pro civis*" (visas šaubas par labu cilvēkam) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Arī LAPK 243.panta otrā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietā pierādīšanas pienākums iestādē ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā - iestādei.

Tas attiecas arī uz brīdi, kad administratīvā lietvedība tika uzsākta. Administratīvo pārkāpumu lietu materiālos nav neviena pierādījuma, kas norādīto uz to, ka kompetentās iestādes, saņemot ziņas par izdarītu administratīvu pārkāpumu, būtu ievērojušas LAPK noteikto triju darba dienu termiņu administratīvās pārkāpumu lietvedības uzsākšanai. Turklāt LAPK nav paredzēta cita lietvedības uzsākšanas kārtība, kurā būtu iespējams neievērot triju darba dienu termiņu lietvedības uzsākšanai.

Ievērojot to, ka lēmums par administratīvās lietvedības uzsākšanu ir būtisks elements administratīvās lietas izskatīšanā un soda piemērošanā, savukārt LAPK noteiktais triju darba dienu termiņā nav ievērots, ir pieņemams, ka lietvedība administratīvajā pārkāpuma lietā vispār nav uzsākta līdz ar to, kompetentajai iestādei nebija tiesiska pamata risināt jautājumu par soda piemērošanu.

LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums cita starpā ir novērst tiesību pārkāpumus. Šī paša panta otrajā daļā ir noteikts, ka LAPK uzdevuma realizēšanai, administratīvo pārkāpumu kodekss nosaka, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Norādītais apsvērums ir īpaši svarīgs šajā situācijā, jo pati persona nemaz nezina, ka viņa ir izdarījusi administratīvos pārkāpumus, līdz pat brīdim, kad saņem administratīvā pārkāpuma protokolu.

Norādītais arī pilnībā atbilst LAPK 35.panta otrajā daļā norādītajam vairāku pārkāpumu vienlaicīgai fiksēšanai un soda piemērošanai.

Norādītais ir būtisks arī pēc analoģijas civiltiesībās norādītajam principam, kas nosaka, ka cietušajam (Iestādei) ir tiesības prasīt to zaudējumu atlīdzību, no kuriem tam nav bijis iespējams izvairīties. Konkrētajā gadījumā, ja Iestāde rūpīgi pildītu savus pienākumus un kontrolētu iebraukšanu Jūrmalas pilsētā, tad no sastādīto protokolu skaita tādā apmērā būtu iespējams izvairīties. To, ka šāda situācija ir izveidojusies Iestādes bezdarbības rezultātā, pierāda tas apstāklis, ka sezonālu caurlaidi iebraukšanai Jūrmalas pilsētā ir iespējams iegādāties par 100 *euro*, un jebkura saprātīga indivīda rīcība būtu iztērēt 100 *euro* par caurlaidi, nevis tērēt nesaprātīgas summas naudas sodos.

Iepriekš norādītais ir svarīgs kontekstā ar Administratīvā procesa likuma 5.pantā definēto privātpersonas tiesību ievērošanas principu, kas nosaka, ka administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

Privātpersonas tiesību ievērošanas principam ir divas pamatfunkcijas - pirmkārt, šis princips piemērojams tiesību normu (gan materiālo, gan procesuālo) interpretēšanā un noteic iestādes un tiesas pienākumu starp vairākiem iespējamiem tiesiskajiem risinājumiem izvēlēties privātpersonai labvēlīgāko. Otrkārt, šis princips noteic, kā iestādei rīkoties, ja šaubas radušās faktisko apstākļu (pierādījumu) izvērtēšanas procesā (*Administratīvā procesa likuma komentāri A un B daļa Dr. Iur. J.Briedes zinātniskajā redakcijā, Tiesu nama aģentūra 2013, 122.lpp., 6.punkts*).

Arī šajā gadījumā privātpersonu tiesību ievērošana nosaka indivīda tiesības savlaicīgi uzzināt par izdarītajiem pārkāpumiem, izdarīt secinājumus un

turpmāk tos nepieļaut. Iestādei ir pienākums izvēlēties labvēlīgāko risinājumu, kurš sevī ietvertu administratīvā lietvedības izbeigšanu vai arī, vadoties pēc Iestādes viedokļa, soda uzlikšanu par vienotu pārkāpumu.

Pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu, lūdz:

1) atcelt Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmumus Nr.1-13/402;

2) atcelt protokolu ZZ Nr. 720218, 720219, 720220, 720221, 720222, 720223, 720224, 720225, 720226, 720227, 720228, 720229, 720230, 720231, 720232, 720233, 720234, 720235 pieņemtos lēmumus par administratīvā soda uzlikšanu un izbeigt administratīvo lietvedību.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu sūdzības iesniedzējam un iestādei nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 27.februārī, vienlaicīgi izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta ceturtajā daļā noteikto, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2018.gada 30.oktobrim (lietas 41.lapa).

Tiesai nav pieteikti ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi, kā arī nav lūgts izskatīt lietu tiesas sēdē.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmumu Nr.1-13/402, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības iesniedzēja argumentus, iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, [..] var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, [...].

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods personai piemērojams.

Tādējādi, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību un vērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, respektīvi, vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti atzīts par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērots atbilstošs administratīvais sods.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta pirmo daļu, rajona (pilsētas) tiesai neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu jāatceļ iestādes lēmums un lieta jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības, ja tiek konstatēts, ka

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvo pārkāpumu lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekam par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā nepastāv Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītie apstākļi, pamatojoties uz kuriem, neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu būtu jāatceļ iestādes lēmums un lieta jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrai daļai rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1.pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Minētā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss nosaka, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīva atbildība.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektā daļa paredz, ka kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības,

kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīgā tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu administratīvi sodītu, jākonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 5.pants nosaka, ka pašvaldību domes ir tiesīgas izdot saistošos noteikumus un paredzēt administratīvo atbildību par to pārkāpšanu likumā „Par pašvaldībām" noteiktajos gadījumos.

2017.gada 12.janvāra Jūrmalas pilsētas domes saistošie noteikumi Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk – Saistošie noteikumi) izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 13.punktu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 12.panta pirmās daļas 6.punktu un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldība var uzlikt pašvaldības nodevas" 11.punktu.

Saistošo noteikumu Nr.1 5.punkts noteica, ka laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā pēc caurlaides saņemšanas, izņemot šo noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus.

Saistošo noteikumu Nr.1 49.punkts nosaka, ka par šo noteikumu 5.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam vai vadītājam piecdesmit *euro*.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

No lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 16.februārī sūdzības iesniedzējam sastādīts Administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.720226 par pārkāpumu, kas izdarīts Jūrmalā „Priedaines satiksmes mezglā" 2017.gada 20.augustā plkst.16.17. Pārkāpuma būtība – transportlīdzekļa AUDI, ar valsts Reģ.Nr.GA5419 vadītājs iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi, tādējādi pārkāpjot Saistošo noteikumu Nr.1 5.punkta prasības. Par pārkāpumu uzlikts naudas sods 50 *euro* (lietas materiālu 31.lapa).

Papildus par sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa norāda turpmāk minētos apsvērumus.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā neapstrīd, ka Protokolā norādītajā laikā un vietā iebrauca Jūrmalā, nesaņemot Saistošo noteikumu 5.punktā paredzēto caurlaidi.

Minētās darbības apstiprina arī lietā esošie pierādījumi - administratīvā pārkāpuma protokols, fotofiksācijas izdruka no Jūrmalas pilsētas iebraukšanas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas *Qliksense* aplikācijas „Notikumu kontrole", izdrukas no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas.

No sistēmas datiem izriet, ka transportlīdzeklim nebija iegādāta iebraukšanas caurlaide.

Vērtējot sūdzībā norādīto, tiesa secina, ka Saistošo noteikumu 13.punktā iekļauti nodevu apmēri iebraukšanai Jūrmalā. Atbilstoši Saistošo noteikumu 13.1.apakšpunktam, nodevu nosaka šādā apmērā: vienai dienai bez iebraukšanas reižu ierobežojuma 2 *euro.*

No lietas materiāliem secināms, ka sūdzības iesniedzējam sastādīti 18 protokoli un par katru pārkāpumu piemērots administratīvais sods 50 *euro*, kopā 900 *euro*.

Tiesa norāda, ka konkrētajā lietā tiek izskatīts Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmums Nr.1-13/402 par apstrīdēto protokolu Nr.ZZ 720226. Tādējādi tiesa nevērtē pārējo 17 protokolu sastādīšanas pamatotību.

Savukārt tiesa norāda, ka izdarot administratīvo pārkāpumu, kam ir viena administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, ko aptver vainīgās personas nodoms, konkrētā dienā iebraukt Jūrmalā, neiegādājoties caurlaidi un nesamaksājot attiecīgo nodevu iebraukšanai par konkrēto dienu, par katru gadījumu ir pamatoti sastādīts atsevišķs administratīvā pārkāpuma protokols, konstatējot atsevišķu administratīvā pārkāpuma sastāvu. Pretējā gadījumā, personas varētu ignorēt Saistošo noteikumu 5.punkta un 13.punkta prasības, nemaksājot nodevu, kas paredzēta par katru iebraukšanas dienu Jūrmalā bez iebraukšanas reižu ierobežojuma visu kalendāro gadu no 1.aprīļa līdz 30.septembrim, bet administratīvo sodu saņemot tikai par vienu dienu, kad tika iebraukts Jūrmalā, nesaņemot attiecīgo caurlaidi.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 35.panta pirmā daļa nosaka, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi.

No 2018.gada 9.aprīļa iesnieguma, ko sūdzības iesniedzējs adresējis Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšniekam V.Kivkucānam izriet, ka pārkāpumus sūdzības iesniedzējs izdarījis nezināšanas dēļ, jo Jūrmalas CSDD viņam nav norādīts, ka būtu jāvēršas Jūrmalas domē un jārisina jautājums (lietas materiālu 33.lapa).

Tiesa norāda, ka Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Noteikumu pārkāpšanu. Pretējā gadījumā, ja iestādei būtu iespējams Noteikumu pārkāpuma gadījumā izvēlēties soda apmēru, tad iestādei nebūtu iespējams izvairīties no vienlīdzības principa pārkāpšanas. Savukārt, pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt personas, kas ir pārkāpušas Noteikumus, ir panākta vienlīdzīga attieksme pret visām personām un taisnīguma ievērošana, piemērojot administratīvos sodus.

Par normatīvajos aktos noteikto prasību un pienākumu nepildīšanu piemēro administratīvo sodu. Ja normatīvie akti paredz konkrētu kārtību, tad visiem šāda noteiktā kārtība ir obligāta un neviens nevar atsaukties, ka par to nav zinājis, nejauši aizmirsis vai pastāvēja citi apstākļi, lai neievērotu tiesību normās noteiktās prasības *(Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2012.gada 28.decembra spriedums lietā Nr.1422110120).*

No lietas materiāliem pievienotajām fotofiksācijām (lietas materiālu 5. – 8.lapa), tiesa konstatē, ka iebraucot Jūrmalā, ir izvietotas vairākas informatīvas ceļa zīmes un ceļu apzīmējumi, kas nosaka īpašus Noteikumus, iebraucot Jūrmalā, kas transportlīdzekļu vadītājiem ir jāievēro. Tādējādi sūdzības iesniedzējs nevar atsaukties uz nezināšanu, jo izvietotā informācija uz ceļa zīmēm ir jāievēro visiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Vērtējot sūdzībā norādīto atsauci uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]pantā noteikto termiņu, apstākli, ka pārkāpums konstatēts pēc aptuveni sešiem mēnešiem, tiesa secina, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmo daļu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta ceturtajai daļai, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu

laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

Vērtējot minēto, tiesa secina, ka izskatāmais pārkāpums veikts 2017.gada 20.augustā, par ko administratīvā lietvedība uzsākta 2018.gada 31.janvārī, 2018.gada 2.februārī sagatavots Izsaukums un Administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.720226 sastādīts 2018.gada 16.februārī.

Apstāklis, ka informācijas sistēmā fiksētās ziņas tiek sistematizētas, apstrādātas un saņemtas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmajā daļā noteiktajā administratīvās lietvedības uzsākšanas termiņā (seši mēneši), nav pretrunā ar administratīvās lietvedības procesuālo kārtību. Prezumējams, ka likumdevējs, nosakot minētā kodeksa 37.pantā ietverto regulējumu, ir izvērtējis šāda termiņa pieļaujamību un uzskatījis to par samērīgu un saprātīgu administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai.

No minētā secināms, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmās un ceturtās daļas prasības ir ievērotas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta pirmā daļa nosaka, ka saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības.

Vērtējot lietā esošās ziņas, ka Jūrmalas Pašvaldības policija pārkāpumus konstatēja tikai 2018.gada 31.janvārī, uzsākot administratīvo lietvedību, tiesa secina, ka lietā nav ziņu, kas norādītu uz kādiem objektīviem iemesliem, kādēļ minētie pārkāpumi netika konstatēti savlaicīgāk, tomēr ņemot vērā, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmās un ceturtās daļas prasības ir ievērotas, tiesa uzskata, ka nav konstatējami apstākļi, kas dotu pamatu lietvedību administratīvo pārkāpumu lietā izbeigt, jo atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktam, tikai Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantā paredzēto termiņu, nevis jebkuru Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktu termiņu pārkāpums pats par sevi ir pamats, lai

izbeigtu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Lietā nav ziņu, kas liecinātu, ka būtu konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktā paredzētais nosacījums, kad lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā būtu izbeidzama.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments norādījis, ka apstāklis, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēts vienīgi no aspekta, vai tādējādi pieteicējam ir pieņemts nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktā termiņā (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 14.oktobra spriedums lietā Nr.SKA-403/2010*).

Tiesas ieskatā, lietā ir pietiekami, ticami, objektīvi un pārliecinoši pierādījumi, kas pierāda sūdzības iesniedzēja vainu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā, par ko sūdzības iesniedzējam pamatoti piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā, kas ir atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 2.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2008 22.punktā norādījis, ka Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(Senāta 2004.gada 23.novembra spriedums lietā Nr.SKA-216/2004 8.punkts; 2005.gada 22.novembra spriedums lietā Nr. SKA-378/2005 12.punkts).*

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes 2018.gada 9.augusta lēmumā ietvertais pamatojums un pierādījumu analīze attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesa nav konstatējusi kādus īpašus apstākļus, kas būtu lieguši sūdzības iesniedzējam izpildīt normatīvo aktu prasības, tādējādi nav konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantā paredzētais pamats sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods — 50 *euro* apmērā par 2017.gada 12.janvāra Jūrmalas pilsētas domes saistošo noteikumu Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkta prasību neievērošanu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta minēto noteikumu 49.punktā, atbilstoši tajā noteiktajai sankcijai.

Līdz ar to sūdzības iesniedzējam sods ir piemērots normatīvā akta, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ietvaros un papildus lietderības apsvērumus par soda apmēru nav nepieciešams izdarīt.

Ņemot vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto soda mērķi, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam sods piemērots pamatoti, jo nepastāv šaubas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu.

Izvērtējot visus apstākļus, tiesa nesaskata iespēju sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2018.gada 9.augusta lēmums Nr.1-13/402, ar kuru /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības, ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1., 8., 9., 289.[6]panta, 289.[12]panta otrās daļas 1.punkta, 289.[13], 289.[17] un 289.[18]panta, tiesa

n o s p r i e d a

Noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību**.**

Atstāt negrozītu Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka p.i. K.Platnieka 2018.gada 9.augusta lēmumu Nr.1-13/402 par apstrīdēto lēmumu ZZ Nr.720226.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 27.februārī.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā,

apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* A.Ilstere